

תמיד עיני ה'

אין זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

אלקיד בה

בא"י שאין שר ומזל מושל בה כ"א האל ית', היא מושפעת מאתו ית' מדי יום ביום ומדי שנה בשנה בכל הדברים הצריכים למוזנות האדם וחיוו, אבל שאר הארצות הם מושפעים ע"י השר והמזל השולט עליהם לזמן קצוב, כפי מה שחלקו לו למעלה. והוא דמיון מלך גדול מושל בד' פנות העולם, שהוא שולח למקומות הרחוקים ממנו הדברים הצריכים אליהם לזמן רב, כדי שלא יצטרך לשלוח כמה פעמים, ובמקום מושבו אינו מחלק להם כ"א מדי יום ביומו או מדי חודש בחודשו, להיותו קרוב אליהם, ויכול להשלים חסרונם בכל יום. (בית אלקים לזמבירט, שער התפילה פרק ה')

**ב"ה – ספר "ארץ ישראל", מדור "עין הארץ" ח"א – גליון 113 – כד תמוז תשס"ד לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אגודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" – עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א ארץ אשר ה' אלקיד דורש אותה, תמיד עיני ה' אלקיד בה

ספר ליקוטי הלכות - הלכות הנכשר כלים הלכה ב

ה) ועקר הטבילה היא לכלי מתכות, כי יש שבעה מיני מתכות, כי איתא בספר המעשיות בהמעשה במלך שגזר גרוש בגזרת שמד וכו' המרמזת בקפיטל ב, "למה רגשו וכו'", שיש שבעה פוכבי לכת שהם כנגד שבעה אקלימים שיש בעולם ויש שבעה מיני מתכות וכו'. ועשה המלך דמות מהשבעה מתכות שהיו מאירין בו כל השבעה פוכבי לכת וממנו היו שואלין עצות וכו', עין שם. וכעין רמז יש במאמר הנ"ל מעין זה, שעל – ידי סוד העבור שהוא מהלך שבעה פוכבי לכת, על – ידי זה זוכין לעצה שלמה, כמבאר שם, שעל – ידי פגם אמונת חכמים, שעל – ידי זה נלקח סוד העבור מאתנו, על – ידי זה אין לו עצה שלמה וכו'. וכן להפך כשזוכין לסוד העבור, זוכין לעצה שלמה, שיודעין לתת עצה לנפשו בכל דבר, וכל זה על – ידי תקון אמונת חכמים, שעל – ידי זה זוכין להוליד גופים בבחינת פרי הארץ, כי תקון הגופים שהם בחינת כלים לקבל אור הנשמה הוא על – ידי אמונת חכמים כנ"ל והבן היטב. כי הכל אחד והכל תלוי באמונת חכמים שעל – ידי זה נתתקנין הפלים ואזי נתתקנין המאכלים ואין עולה המותרות אל הפח ואז זוכין לבחינת ארץ ישראל, כמבאר במאמר הנ"ל. ואז זוכין להוליד גופים בבחינת פרי הארץ, שראויים לקבל נשמה גבוהה שתהיה בקיאה בסוד העבור, ועל – ידי זה זוכין לעצה שלמה. כי עקר סוד העבור הוא על – ידי אמונת חכמים, כי אורו הגדול יתברך אי אפשר להשיג מחמת רבוי אור וצריכין כפיה צמצומים פידוע, אבל כשמצמצמין האור אזי יוכל להתגבר הצמצום וההעלם עד שלא ידעו ממנו, חס ושלום כלל. ועל – כן צריכין לזה צדיקי וחכמי הדור האמתיים שהם יודעים איך לצמצם אורו יתברך באפן שנוכל לקבלו שלא יהיה רבוי אור. ואף – על – פי – כן לא יתעלם האור לגמרי, כי הם עושין כלים בהדרגה ובמדה שאינו נוטה לימין ולשמאל

בבחינת משפטי אמת, שהוא בחינת עמודא דאמצעייתא שאינו נוטה לימין ולשמאל, ועקר תלוי באמונת חכמים, שעל – ידי זה עקר התהוות הפלים דקדשה באפן שנוכל לקבל את אורו הגדול בהדרגה ובמדה פנ"ל. וזהו בחינת סוד העבור שאינו נמסר רק לגדולי הדור, כי סוד העבור הוא לקבע חרשים ולעבר שנים, להשוות שנות החמה עם שנות הלבנה, שזה בחינת קדוש החדש, שהוא למלאות הלבנה מפגימתה, ולא יהיה בה שום מעוט ויהיה אור הלבנה כאור החמה וכו', כי הלבנה היא בחינת מלכות, בחינת אמונה פי דוע. והחמה היא בחינת אורו הגדול יתברך, בחינת (תהלים פד), "כי שמש ומגן ה' אלקים". והלבנה נתמעטה, מחמת הקטרוג, אי אפשר לשני מלכים וכו', כי אי אפשר לקבל בעולם הזה את אורו הגדול ובהכרח למעטו ולצמצמו בכמה צמצומים שזה בחינת מעוט הירח, שהוא בחינת התגלות מלכותו יתברך, פי דוע. ומאחר שנתמעטה, משם נאחזין הסטרא אחרא, עד שלפעמים נתמעט האור ביותר, עד שהם מעלימין, חס ושלו, האור לגמרי, עד שאין יודעין ממנו יתברך כלל. על – פן אנו צריכין לקדש החדש למלאות הלבנה מפגימתה. אך תכף בשתמלא לגמרי שוב לא יהיה אפשר לקבל מחמת רבוי אור. על – פן אין מי שידע סוד הזה כי אם חכמי הדור האמתיים, הגדולים מאד מאד, כי זהו בחינת סוד העבור שלא נמסר פי אם לגדולי ישראל, כי אין מי שידע זה הסוד איך לצמצם אורו יתברך באפן שנוכל לקבלו, ואף – על – פי – כן לא יתעלם האור, אין מי שידע זאת פי אם חכמי הדור. וכל זה זוכין על – ידי אמונת חכמים, פי עקר פגם הירח הוא על – ידי פגם אמונה, פי דוע:

ו) ואזי זוכין לכלים דקדשה פנ"ל ועקר הפלים הם בחינת פלי מתכות, בחינת שבועה מיני מתכות, כי על – ידי אמונת חכמים, על – ידי זה זוכין שישבו ישראל בארצם, שזהו בחינת ארץ ישראל, ועל – ידי זה זוכין לסוד העבור, ועל – ידי זה זוכין לעצה שלמה פנ"ל, פי עקר תקון הפלים הם על – ידי שבועת ימי הבנין פי דוע, שהם בחינת שבועת ימי בראשית שבהם ברא ה' יתברך את כל הבריאה בלה, שהיא בלה בכלל בחינת בלים לקבל אורו הגדול יתברך פי דוע, ועקר הוא ארץ ישראל, שמשם מקבלין ויונקין כל השבעה אקלימים. ועל – פן יש על ארץ ישראל בחינת שבע קלפות שהם שבועה עממין, הפנעני והחתי וכו' שהם חופין על ארץ ישראל ואי אפשר לזכות לארץ ישראל פי אם כשמכניעין תחלה את השבעה עממין. ואז זוכין לגוף הפרי, דהינו ארץ ישראל אשר שם מאירין כל בחינת השבעה ימי בראשית, פי תמיד עיני ה' בה וכו', בחינת שבועה אלה עיני ה'. ועל – פן יוצאין משם בחינת שבועת המינין שגשתבחה בהן ארץ ישראל ושם עקר הארת כל השבעה פוכבי לכת, פי עקר אור החמה והלבנה וכל הפוכבים, עקר הארתם הוא בארץ ישראל, שהוא עקר העולם. ומשם נמשך כל האור והשפע לכל העולם, לכל השבעה אקלימים. ועל – פן התורה משבחת את ארץ ישראל, שנמצא בה מיני מתכות, כמו שנאמר, "ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת ואכלת ושבעת וכו'", כי שם נמצאין

בחינת מיני מתכות שהם בחינת הכלים דקדשה שנמשכין משבעה כוכבי לכת, שמאירין ביותר בארץ ישראל, אשר על – ידי זה עקר חשיבות הפרות של ארץ ישראל שנשתבחה בהן, כי עקר תקון המאכלים הוא על – ידי הכלים וכו' כנ"ל:

ז) ועל – בן הכלים של שבעה מיני מתכות צריכין תקון ביותר לטבלם ולטהרם מאחיזת השבעה עממין, כי עקר אחיזת העממין הוא מבחינת שבעה מיני מתכות, שזהו בחינת הצלם שהעמיד נבוכדנאצר "ראשה די דהב טב חדוהי ודרעוהי די כסף וכו'". שהוא מרמז על כלליות האמות על כל הארבע מלכיות, כמבאר שם בפסוק (דניאל ב), כי השבעה עממין כלולין בארבע מלכיות כמו שבקדשה שבעת ימי הבנין כלולים בארבע אותיות השם כידוע, כמו כן את זה לעמת זה, שבעה עממין כלולים בארבע מלכיות. ועקר אחיזתם בבחינת שבעה מיני מתכות בשאין זוכין לקדש הכלים כראוי, כי עקר אחיזתם הוא רק בבחינת הכלים בשאין כראוי, כי מעצם האור אין יכולין לנק רק מבחינת הכלים שהוא בחינת צמצום האור כידוע. וזה שנאמר בעשו, "שא נא כליך תליך וכו'", שמרמז על גלות ארבע מלכיות, כמו שנאמר במדרש (בראשית רבה, פרק כ). וזהו 'כליך' דיקא, כי עקר התגברותו הוא על – ידי הכלים, שהכלים נופלים אצלו, חס ושלום, בחינת חרבן בית – המקדש, שעקר החרבן היה שלקחו את הכלים, כמו שנאמר, "ואת הכלים הביא בית אוצר אלהיו וכו'". ועל – בן הכלים שיוצאין מרשותם אי אפשר לנו להשתמש בהם כי אם על – ידי טבילה ועקר הטבילה היא לכלי מתכות שמשם אחיזתם וכו' כנ"ל. ובקשהם נאחזין בהם אזי אין עצה שלמה, כי עקר העצה משם מבחינת שבעה מיני מתכות שקדשתם מבחינת ארץ ישראל, מבחינת סוד העבור, שהוא שבעה כוכבי לכת, שממשם זוכין לעצה שלמה, כמבאר במאמר הנ"ל. שעל – ידי סוד העבור זוכין לעצה שלמה וכו'. כמבאר שם בסדר המאמר, עין שם, וכמבאר בהמעשה הנ"ל, שעל – ידי זה שבעה מיני מתכות שמאירין בהם שבעה כוכבי לכת, על – ידי זה יודעין עצות וכו' עין שם, כי את זה לעמת זה כמו שזה המלך עשה זאת בשבילו, כמו כן בשרשו בקדשה נמשכין עצות אמתיות מבחינת שבעה מיני מתכות על – ידי שבעת כוכבי לכת שהם בחינת סוד העבור ועל – בן כשנפגמין, חס ושלום, השבעה מיני מתכות ונמשכין אליהם, שזה בחינת כלי מתכות של עכו"ם, דהינו הכלים שנפלו אליהם. משם מתגברין, חס ושלום, עצות נבערות שלהם בחינת על עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך (תהלים פד), אשר על זה נאמר (שם לג), "ה' הפיר עצת גוים וכו'" בחינת עצו עצה ותפר וכו'. על – בן צריכין לטהר הכלים שיוצאין מרשותם, ועקר כלי מתכות כנ"ל, שצריכין לטהרם על – ידי מי מקוה שהוא בחינת מים טהורים הנאמרים במאמר הנ"ל, שעל – ידי זה זוכין לעצה שלמה, כמו שנאמר שם. בחינת ולא יטמאו עוד בגלוליהם ולא יחצו עוד לשתי ממלכות. 'ממלכות', לשון עצות, כמו שנאמר, "מלכי ישפר עלך", עין שם, כי באמת הכל אחד, כי עקר

המלכות הוא על – ידי עצות, ועל – בן כל מלך יש לו יועצים, כי עקר בנין המלכות הוא מבחינת עצות פידוע למבין. ועל – בן עקר חלקת מלכות בית דוד היה על – ידי פגם העצות אשר לא רצה רחבעם לשמע לעצת הזקנים והלך אחר עצת הנערים, כמו שנאמר שם בענין. ועקר קיום מלכות ישראל הוא על – ידי עצות דקדשה, שהוא כלל כל התורה, שהוא תרי"ג עטין דאורייתא. ועל – בן היה מברח המלך לכתב לו ספר תורה יותר, כמו שנאמר, "והיתה עמו וכו' למען יאריך ימים על ממלכתו וכו'". וכשפוגמין, חס ושלום, בתרי"ג עטין, כפי הפגם, חס ושלום, בן מתגבר מלכות הרשעה, חס ושלום, ויועצים רעות, חס ושלום, בחינת על עמך יערימו סוד ויתיעצו על וכו'. ועל – בן צריכין לטבל את כלי המתכות של עכו"ם על – ידי מים טהורים כדי לטהרם מאחיזת זהמתם, שהוא פגם העצה שנמשך מפגם שבעה מיני מתכות כנ"ל. ועל – ידי הטבילה חוזרים לשרשם שבקדשה, ואז זוכין לעצה שלמה דקדשה כנ"ל. וכשהפלים בקדשה אז יכולין לקבל אור קדשת המאכלים, כי אי אפשר לקבלו כי אם על – ידי תקון הפלים בקדשה וטהרה כנ"ל:

והארץ אשר אתם עוברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעות למטר השמים תשתה מים

 ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה